

Rīcības kodekss sarunu vešanai saistībā ar parasto likumdošanas procedūru¹

1. Ievads

Ar šo rīcības kodeksu tiek sniegtas norādes Parlamentam par to, kā vest sarunas visos parastās likumdošanas procedūras posmos, tostarp trešajā lasījumā, un tas būtu jālasa kopā ar Reglamenta 69.b līdz 69.f pantu.

Tas papildina attiecīgos noteikumus, kas iekļauti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu², kurš attiecas uz likumdošanas procesa pārredzamību un koordinēšanu, un Kopīgajā deklarācijā par koplēmuma procedūras praktiskajiem aspektiem³, par ko Parlaments, Padome un Komisija vienojās 2007. gada 13. jūnijā.

2. Vispārējie principi un sagatavošanās sarunām

Iestāžu sarunas parastajā likumdošanas procedūrā balstās uz pārredzamības, pārskatatbildības un efektivitātes principiem, lai nodrošinātu, ka lēmumu pieņemšanas process ir uzticams, izsekojams un atklāts gan Parlamentā, gan attiecībā uz sabiedrību.

Parasti Parlamentam būtu jāizmanto visas iespējas, kādas tiek piedāvātas ikvienā parastās likumdošanas procedūras posmā. Lēmumu sākt sarunas, jo īpaši nolūkā panākt vienošanos pirmajā lasījumā, uzskata par tādu lēmumu, kas tiek pieņemts, katru gadījumu izskatot atsevišķi un ņemot vērā katras konkrētās procedūras raksturīgos aspektus.

Ar iespēju sākt sarunas ar Padomi iepazīstina referents, vēršoties pie komitejas pilnā sastāvā, un tā pieņem lēmumu saskaņā ar attiecīgo pantu. Mandāts ir komitejas normatīvais ziņojums vai plenārsēdē pieņemtie grozījumi pirmā lasījuma sarunām, Parlamenta pirmā lasījuma nostāja agrīna otrā lasījuma vai otrā lasījuma sarunām un Parlamenta otrā lasījuma nostāja sarunām trešajā lasījumā.

Parlaments tiek informēts par lēmumiem sākt sarunas un izskata tos. Lai panāktu iespējami lielāku likumdošanas procesa pārredzamību, Komiteju priekšsēdētāju konferences priekšsēdētājs regulāri informē Priekšsēdētāju konferenci, sniedzot sistemātisku un laicīgu informāciju par visiem komiteju lēmumiem sākt sarunas un par to dosjē progresu, kas tiek skatīti, piemērojot parasto likumdošanas procedūru. Visas vienošanās, kas panāktas sarunās, uzskata par provizoriskām līdz brīdim, kad Parlaments tās ir pieņēmis.

Attiecībā uz pirmā, agrīna otrā un otrā lasījuma sarunām galvenā par sarunu vešanu atbildīgā struktūra ir atbildīgā komiteja, ko pārstāv sarunu grupa saskaņā ar 69.f pantu. Trešajā lasījumā Parlamentu sarunās pārstāv tā delegācija Samierināšanas komitejā, kuru vada viens no priekšsēdētāja vietniekiem, kas ir atbildīgi par samierināšanu. Visā sarunu gaitā tiek ievērots politiskais līdzsvars un visām politiskajām grupām ir tiesības būt pārstāvētām vismaz darbinieku līmenī.

Šo rīcības kodeksu pēc analogijas piemēro gadījumos, kad ir izpildīti 54. panta nosacījumi par iesaistīto komiteju procedūru vai 55. panta nosacījumi par kopīgo komiteju procedūru, jo īpaši

¹ Apstiprināts Priekšsēdētāju konferencē 2017. gada 28. septembrī.

² OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

³ OV C 145, 30.6.2007., 5. lpp.

attiecībā uz sarunu grupas sastāvu un sarunu norisi. Attiecīgo komiteju priekšsēdētājiem iepriekš būtu jāvienojas par kārtību, kādā tās sadarbojas iestāžu sarunās.

3. Sarunu norise un vienošanās finalizēšana

Lai palielinātu pārredzamību, Parlaments principā dod sabiedrībai iespēju būt labi informētai visā likumdošanas ciklā, cieši sadarbojoties ar pārējām iestādēm, lai sekmētu likumdošanas procesa izsekojamību. Tas ietver kopīgu paziņošanu par likumdošanas procedūru sekmīgiem iznākumiem, tostarp rīkojot kopīgas preses konferences vai jebkādā citā piemērotā veidā.

Sarunas trialogos pamatojas uz vienu kopīgu dokumentu (parasti tas ir dokuments ar vairākām slejām), kur ir norādīta attiecīgo iestāžu nostāja attiecībā uz citu iestāžu grozījumiem un arī kompromisa teksti, par kuriem ir panākta provizoriska vienošanās. Minētais dokuments ir visām iestādēm kopīgs dokuments, un abiem likumdevējiem būtu principā jāvienojas par visām versijām, kas tiek izplatītas trialogā. Pēc katra trialoga sarunu grupas priekšsēdētājs un referents atskaitās atbildīgajai komitejai vai tās koordinatoriem par sarunu virzību.

Ja tiek panākta provizoriska vienošanās ar Padomi, sarunu grupas priekšsēdētājs un referents pilnībā informē atbildīgo komiteju par sarunu iznākumu un tā tiek publiskota. Atbildīgā komiteja saņem izskatīšanai panākto provizoriskās vienošanās tekstu tādā formātā, kas skaidri parāda izmaiņas leģislatīvā akta projektā. Atbildīgā komiteja pieņem lēmumu saskaņā ar 69.f pantu.

Sarunās panākto provizorisko vienošanos apstiprina rakstveidā, nosūtot oficiālu vēstuli. Ja vienošanās ir panākta pirmajā vai otrajā lasījumā, Pastāvīgo pārstāvju komitejas (COREPER) priekšsēdētājs apstiprina provizorisko vienošanos, nosūtot vēstuli atbildīgās komitejas priekšsēdētājam, savukārt, ja vienošanās ir panākta agrīnā otrajā lasījumā, atbildīgās komitejas priekšsēdētājs informē Padomi, ka viņš ieteiks plenārsēdei Padomes pirmā lasījuma nostāju, kas atbilst pagaidu vienošanās tekstam, pieņemot bez grozījumiem Parlamenta otrajā lasījumā.¹

Jāparedz pietiekami ilgs laiks no pagaidu vienošanās apstiprināšanas komitejā līdz balsošanai plenārsēdē, lai politiskās grupas varētu sagatavot savu galīgo nostāju.

Saskaņā ar 193. pantu tiek veikta provizoriskās vienošanās galīgā juridiski lingvistiskā pārbaude. Provizoriskās vienošanās tekstā nedrīkst izdarīt nekādas izmaiņas, pirms attiecīgā līmenī nav saņemta skaidra Parlamenta un Padomes piekrišana.

4. Palīdzība sarunu komandai

Sarunu grupai tiek nodrošināti visi resursi, kas vajadzīgi, lai tā varētu pienācīgi veikt savu darbu. Tai palīdz administratīvā projekta komanda, ko koordinē atbildīgās komitejas sekretariāts, un tajā būtu jāpiedalās vismaz Likumdošanas jautājumu nodaļai, Juridiskajam dienestam, Tiesību aktu direktorātam, Parlamenta Preses dienestam un citiem attiecīgajiem dienestiem, par ko lēmumu pieņem, katru gadījumu izskatot atsevišķi. Politisko grupu padomdevēji tiek aicināti uz sanāksmēm, kurās tiek veikts darbs pirms vai pēc trialoga sanāksmēm. Likumdošanas jautājumu nodaļa koordinē administratīvās palīdzības sniegšanu Parlamenta delegācijai Samierināšanas komitejā.

¹ Sk. 18. punktu Kopīgajā deklarācijā par koplēmuma procedūras praktiskajiem aspektiem.